

Prvé čítanie

Skazenosť ľudstva

¹Ked' sa ľudia začali množiť na zemi a rodili sa im aj dcéry, ²Boží synovia videli, že ľudské dcéry sú pekné, a brali si za ženy všetky, ktoré si vyvolili. ³Vtedy riekol Hospodin: Môj duch nebude prebývať v človeku naveky, lebo on je len telo; a žiť bude stodvadsať rokov. ⁴V tých časoch, ba aj potom, keď synovia Boží vchádzali k ľudským dcéram a ony im rodili, boli obrami na zemi. To sú hrdinovia, čo boli povestnými mužmi za starodávna.

Oznámenie potopy a stavba korábu

⁵Ked' však Hospodin videl, že skazenosť ľudí na zemi bola veľká a že všetko zmýšľanie ich srdca bolo ustavične zlé, ⁶Hospodin oľutoval, že učinil človeka na zemi, a zbolelo ho srdce. ⁷I riekol Hospodin: Zotriem z povrchu

zeme človeka, ktorého som stvoril, ľudí aj zvieratá až po plazy a nebeské vtáky, lebo som oľutoval, že som ich učinil. ⁸Ale Nóach našiel milosť v očiach Hospodinových.

⁹Toto je Nóachov rodokmeň: Nóach bol muž spravodlivý a bezúhonný medzi svojimi vrstovníkmi. Nóach chodieval s Bohom. ¹⁰Nóach splodil troch synov:

Šéma, Cháma a Jáfeta. ¹¹Ale zem bola porušená v Božích očiach; na zemi bolo plno násilia. ¹²Boh videl, že zem bola porušená, lebo každé telo viedlo porušený život na zemi. ¹³Vtedy Boh riekol Nóachovi: Koniec nastal každému telu predo mnou, lebo pre ľudí zem je plná násilia. Vyhubím ich zo zeme.

¹⁴Urob si koráb z góferového dreva; urob koráb s priehradami a natri ho zvnútra i zvonku smolou. ¹⁵Takto to urob: tristo laktov bude dĺžka korábu, päťdesiat laktov jeho šírka a tridsať laktov jeho výška. ¹⁶Na korábe urob svetelný otvor. Sprav ho na lakeť od vrchu, dvere korábu umiestni na boku. Urob spodné, stredné a horné podlažie.

17 Lebo ja uvediem potopu vôd na zem, aby som vyhubil spod neba každé telo, ktoré má v sebe dych života. Všetko, čo je na zemi, musí zhynúť. **18** Ja však ustanovím svoju zmluvu s tebou a do korábu vojdeš ty a s tebou tvoji synovia, tvoja žena a ženy tvojich synov. **19** Zo všetkých živočíchov, z každého tela, vovedieš do korábu po páre, aby si ich pri sebe zachoval nažive; budú to samec a samica. **20** Zo všetkých druhov vtáctva, zo všetkých druhov dobytká, zo všetkých druhov plazov, zo všetkého vojdú k tebe dvojice, aby ostali nažive. **21** Ty si však naber zo všetkých potravín na jedenie a uskladni ich; budú potravou tebe aj im. **22** Nóach urobil všetko tak, ako mu prikázal Boh.

Druhé čítanie

Almužna

1 Varujte sa prejavovať zbožnosť pred ľuďmi preto, aby vás videli; ináč

nemáte odplatu u svojho Otca, ktorý je na nebesiach. ² Preto keď dávaš almužnu, netrúb pred sebou, ako robia pokrytci v synagógach a na uliciach, aby ich ľudia oslavovali. Veru vám hovorím: Majú svoju odmenu! ³ Ale keď ty dávaš almužnu, nech nevie tvoja ľavica, čo robí pravica, ⁴ aby tvoja almužna zostala v skrytosti, a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, odplatí tebe.

O modlitbe

⁵ Keď sa modlíte, nebuďte ako pokrytci, ktorí sa radi postojacky modlievajú v synagógach a na rohoch ulíc, aby ich ľudia videli; veru vám hovorím: Majú svoju odmenu. ⁶ Ale keď sa ty modlíš, vojdí do svojej komôrky, zamkni dvere a modli sa k svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti, a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, odplatí tebe.

⁷ A keď sa modlíte, nehovorte mnoho ako pohania, ktorí sa domnievajú, že pre svoju mnohovravnosť budú vyslyšaní.

⁸ Nebuďte im teda podobní! Ved' Boh, váš Otec, vie, čo potrebujete, skôr, ako

Ho prosíte.

9 Vy sa teda takto modlite: Otče náš, ktorý si v nebesiach! Posväť sa meno Tvoje!

10 Príď kráľovstvo Tvoje! Bud' vôľa Tvoja ako v nebi tak i na zemi!

11 Chlieb náš každodenný daj nám dnes!

12 A odpusť nám viny naše, ako aj my odpúšťame vinníkom svojim!

Pravé poklady

13 I neuvod' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého! Lebo Tvoje je kráľovstvo i moc i sláva na veky. Amen.

14 Lebo ak ľuďom odpustíte ich previnenia, aj vám odpustí váš Otec nebeský; **15** ale ak neodpustíte ľuďom, ani váš Otec neodpustí vám, keď sa prevíníte.

O pôste

16 Keď sa postíte, nebuďte zamračení ako pokrytci, ktorí si nasadzujú smutný výzor na tvár, aby ľudia videli, že sa postia. Veru hovorím vám: Majú svoju odmenu! **17** Ale keď sa

ty postíš, pomaž si hlavu a umy si tvár, ¹⁸ aby nie ľudia videli, že sa postíš, ale tvoj Otec, ktorý je v skrytosti; a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, odplatí tebe.

¹⁹ Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde (ich) moľ a hrdza ničí a kde sa zlodeji vlamujú a kradnú. ²⁰ Ale zhromažďujte si poklady v nebi, kde (ich) ani moľ ani hrdza neničí a kde sa zlodeji nevlamujú a nekradnú.

²¹ Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.

²² Sviecou tela je oko. Preto ak je tvoje oko čisté, celé tvoje telo bude plné svetla; ²³ ale ak je tvoje oko skazené, celé tvoje telo bude plné tmy. Ak už aj svetlo, ktoré je v tebe, je tmou, akáže je potom sama tma?

²⁴ Nikto nemôže slúžiť dvom pánom; lebo buďto jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo jedného sa bude pridŕžať a druhým pohrdne. Nemôžete slúžiť Bohu aj mamone.

²⁵ Preto vám hovorím: Nebuďte ustarostení o svoj život, čo budete

jest' alebo piť, ani o telo, čím sa budete odievať. Či život nie je viac ako pokrm a telo viac než odev?

26 Pozrite vtákov nebeských: ani nesejú, ani nežnú, ani nezhrmažďujú do stodôl, a váš Otec nebeský ich živí. Či vy nie ste omnoho viac ako oni? **27** A tým, že ste ustarostení, kto z vás môže predĺžiť svoj vek čo aj len o lakeť?

28 A o odev prečo ste ustarostení? Pozorujte poľné ľalie, ako rastú, nenamáhajú sa a nepradú; **29** hovorím vám: Ani Šalamún v celej svojej sláve neobliekal sa tak ako jedna z nich.

30 Keď teda poľnú trávku, ktorá dnes je a zajtra ju do pece hodia, Boh tak zaodieva, či nie skôr vás, ľudia malej viery?

31 Nebuďte teda ustarostení a nehovorte: Čo budeme jest' alebo: Čo budeme piť? alebo: Čím sa budeme odievať? **32** Lebo všetko toto pohania hľadajú. Ved' váš Otec nebeský vie, že to všetko potrebujete. **33** Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a Jeho

spravodlivosť a všetko toto bude vám
pridané. ³⁴ Nebuďte teda ustarostení o
zajtrajší deň, lebo zajtrajší deň
postará sa o seba. Dost' má deň svojho
trápenia.